

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Égész évi ár: 15 krajczár.

Előfizetheti csupán a kiadónálban lebet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadónálban intenzívok.

A lap azonnali részére a a nyitásra vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetési díja: három hasábsor petitor 5 kr. — Nagyobb és többzori hirdetések jutányosan eszközöltnék.

Bélyeg minden beiktatásánál 30 kr.

Nyitási garmond sor: 20 kr.

Előfizetési felhívás!

A „NÓGRÁDI LAPOK”

1893. évi I. felte.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt — kr.

Fél évre 3 frt — kr.

Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egy hónapra 50 kr.

Felkérjük egyezményünk lapunk t. előfizetőit, hogy bármilyen kiigazítását és előfizetéseiket megújítani szíveskedjenek.

Kék László,
munka és ügykezelő.

Horváth Danó,
főszerkesztő.

B. Gyarmat, március 23.

Szótárszky alispánunk a március 15-iki közgyűlési bizottsági ülésen örömmel jelentette be, hogy a sorozási előmunkálatok a járási főtisztviselői által a legfontosabbban teljesítettek. A közigazgatási bürokrácia tehát e téren is kifogástalan. Szeretők volna azonban azt is hallani, hogy a sorozás mily bonyolult gyakorlati reá az idén pl. a gácsi járásban, ahol ő elnökölt. — Úgy értesültünk, hogy az előállított újonczoknak csak igen csekély része ütötte meg a mértéket.

De nem csak a szállítás költő hazájában, hanem a magyarok és palócok járásában is azon szomorú tényről kell konstatálni, hogy a mostani fiataloknak igen csekély része válik be Mars fiának.

Igazán megdöbbentő látni, nemzetünk satnyulásának félremagyarázhatatlan tanujelét az, ami egy-egy sorozás alkalmával szemünk elé tárul. Ugyanis hadköteleseink túlnyomó része, testi fejlettség, testi fogathozzás miatt, alkalmatlan a katonai szolgálatra. Azok az apró emberkék, azok a vézna, elkényeztetett alakok úgy néznek ki, mintha a lörpök országába volnának, mintha egy közkórház lábadozó betegeit látnánk magunk előtt.

Hol van az az idő, mikor a dalás, erőteljes férfiakból állott magyar hadsereg, a többszörösen nagyobb számú ellenséget képes volt megverni? Hol vannak azok a férfiak, azok a hősök, akik súlyos fegyverrel könnyedén forgatva, megtörték, szélsőre tarták az ellenség sorait? Alig képzelhető el, hogy a mai ifjuság a győzelmen, hősiességében pártját ritkít, a veszélynek, halálnak, hátrán szembe néző ösök maradékai volnának!

Bizony, bizony, ha így haladunk a satnyulás útján, rajnai csekély lesz azoknak száma, a kik a megpróbáltatás idején, megvédjék nemzetünket az ellenség hadaitól; sőt nemcsak edzett katonáink nem lesznek, de a munkabíró családapák is hiányozni fognak, mert tény az, hogy a ki a fegyvert forgatni nem képes, nem lesz képes a haszna nyelét sem megfogni. Ez pedig nagyjelentőségű körülmény ott, ahol földműveléssel foglalkoznak az emberek, mely foglalkozás az ügyesség mellett, testi erő is igényel.

Mi az ifjuság satnyulásának okát, a hiányos testi nevelésben találjuk. Tudjuk ugyanis, hogy a hajdani gyermeknevelés egészen más volt, mint a mostani, de az akkori emberek erősek, egészségesek, katonai szolgálatra képesek, munkabírók voltak. A maiak azonban annál inkább satnyulnak, mennél jobban gyógyászati az anyja gyermekét és nem engedni annak testi erejét, szabad mozgás, játék által növelni.

A hajdani népek földet fektettek arra, hogy a hazaszeretetet korán beoltassák a fogékony gyermek kebelébe és úgy nevelték a gyermekeket, hogy azokból a katonai farsadalmakat elbíró igazi vitéz katonák legyenek. Ez magyarázza meg a korábbi tábor történetét. Ezért találunk egy hazánk történetében, mint egyes nemzetek történetében a hősiességről szóló olyan eseményeket feljegyezve, melyek a mai fiatalok és katonaság előtt, meszerző dolognak tűnhetnek fel.

Ma nálunk, az anyja kebelén hordja gyermekét, vagy a gyermekszoba fogságára kárhoztatja őt tulságba vitt anyai szeretetből, talán érthetetlen elővigyázatból. Az elkényeztetett gyermek olyan lesz a szűk szoba rekedt levegőjében, mint a pin-czébe rejtett palánta, mely a nap első béréből, a szőlő első érintéséből, porba hull, kihal.

Kérjük, az ilyen penészszegek, vagy azok, akik már gyermekeségük idejében a testi fejlődést lehetetlenítő erő munkára vannak szorítva, miképp lehetnének a haza edzett védelmezője, a nemzet, a család munkabírói tagjai?

De nem is lehet a másként, ha elgondoljuk, hogy a közép általában kereset törődik gyermekeinek nevelésével, mely azt eredményezi, hogy a nép gyermeke a hiányos gyermeknevelés, a korai munkára való kényszerítés folytán vagy elpusztul, vagy nyomorékba lesz, vagy beleszegesedik, törpének marad. A jobbmodnak a szegény gyermeket korán adják iskolába. Sokszor a gyenge gyermek alig bírja czipelni a sok könyvet, a nap legnagyobb részét az iskolapadon tölti. Ha ehhez hozzágondoljuk, hogy sok gyermekben az apai könnyelműség van természetesen megfogyatkozva, akkor elképzelhetjük, hogy a hadkötelesekből miért válik be katonának oly kevés.

A magyarnemzet eme satnyulása, mely leginkább a sorozások alkalmával tűnik ki, sok embert ejtett már gondolkodásra, de a baj orvoslása nem könnyű. Ugyanazért nagyon kíváncsi dolog volna, ha népdünk e helyes gyermeknevelés fontosságát fel fogja tudni és örökölné azokat alete és egészséges felett. Kíváncsi dolog volna, ha a tanítást egy rendezték, hogy a gyermeknek több ideje volna a szabad mozgásra.

Most, midőn látjuk, hogy milyen vézna, beteges, törpe fiatal emberek állanak a mérték alá, jó lesz e megdöbbentő jelenséggel foglalkozni.

TÁRCZA.

Fülemile-fészék.

Igérlet terék, a im est be is válnom:
Fülemile-fészék mozgalmak Ságon.
Megrendül a berek, a Irma, Jka, Sári
Oly bájos tudak a szívhas hangcsal!
S Rózsa és Aranka csatlakozván színt,
Szere szerkesztésnek gyönyörű kislevele.
Tessék most figyelni a dal érzékenységre,
Cselszeget szobán a diva Küry Klára!
De rajtad, a ki úgy feljártál ellenem
Ságon „cellagárdát”, bosszám amál vezrem.
Hogy nem kapas megbíró szent-dalverenybe,
H lézen büntetésed egy utalmos este.

Csak hogy könnyen beszél az, perze, lit nagyon,
Kinek fülemile magának is nagyon.

P. 2.

A talisman.

Történeti elbeszélés V. Sári.

(9. Folytatás.)

Minden ingóságuk ott maradt, csak annyi pénzük volt, mit már előbből csinálhattak össze az időkörben eladott lovak és más apróságokból, arany, ezüst ékszerek megvoltak menthetők.

Holdizsár Haluál a nők részére egy kényelmes székert szerzett, ők pedig láthatóan kísérték a mellékutakon indultak Hont felé.

Azon időben nagyon nehéz volt az utazás, mert már Hatvan, Hontban pedig Drégely, Nógrádban Nógrád-Gyarmat, Szécsény, Főlek és több kisebb vár mind a törökök birtokában volt; mi az utazásukat nagyon megnehezítette, de azért jó emberek útba igazították a székelt való tanácskozás után 10 nap múlva Paláston voltak.

Palástot Palásty Györgyből szálltak. Becsületes öreg úr volt, azonban a Fedémess családért nem sok felvilágosítást tudott adni. Gyermekek közül visszaemlékezett, hogy a régi Fedémess egy Fedémess Pál volt, ennek felesége és kis leánya a községgel együtt elpusztult, a falu most a hegyen épült, csak is a templom romjai jelölik a régi falu helyét, és mikor Holdizsár elmondta, hogy ő Hessenyi György fia, a vele levő nő pedig Fedémess Alice, ki Fedémess elpusztulása alkalmával réletlen szörnyűsége folytán megzabadt, e kétfé-

pedig gyermeke, az öreg úr felugrott, össze-vissza csókolt Alicét és kiáltott nejére: jöjj be csak öregem, nézd, nézd, ez itt Fedémess Alice, kedves rokonunk. No most már egyhamar nem fogok innét szabadulni: itt lesz a pihenő szállástok, ide nem jön a ellenség.

Alicének jól esett az őszinte szíveség, bár zavarban volt, mert életében őt férjén és fián kívül más férfi sohasem csókolt, de gondolta, bátha a keresztényeknél ez nem bűn, és teljesen bele élt kezdte magát abba a boldogító hitbe, hogy ő keresztény és nem török nő.

A férfiak néhány napi pihenés után először is Fedémessre mentek. Volt ott akkor egy öreg Ferencz-rendű barát, ettől kértek felvilágosítást, nem volna-e meg valami jgyezret a régi időből, de az nem tudott felvilágosítást adni, mert az előbbi könyvek mind elpusztultak. Fedémess Pálra vonatkozólag csak annyit tudott mondani, hogy a nagy szerencsétlenség után, — mint azt az öregkört hallotta mesélni, — Fedémess megöregült, ruhát magán nem tűrt, bár volt jobbággyai fel-felruházták, de letépte magáról a ruhát, mindig az erdőben bolyongott. Évek múlva látták az erdőben, kereste a feleségét és leányát; görökökkel táplálkozott. Végül nem látták többé, bizonyosan az erdőben megégett a farkasok, vagy pedig ott fagyott meg.

Fedémessről Palástra tértek vissza. A hallottakat elbeszélte, Alice fájó szívvel siratta meg sohasem ismert jó apját; Fatime csak úgy sírt, mint az anyja.

A férfiak nem elégedtek meg a vett értesítéssel, össze-vissza járták a megyét, Holdizsár vissza emlékezett Géczy barátjára és azt is keresték, de az még akkor is Heger vidékén volt a múltan semmi adást nem tudtak szerzeni, tanakodtak, mi tevők legyenek, és abban állapodtak meg, hogy vissza mennek Heresbe, Palástyt megkérték, hogy a nők további intézkedésig nála marad-hassanak.

Palástyval közölték a tervek, az szívesen hozzájárult, biztosította a férfiakat, hogy nyugodtan mehetnek az országban szerte kászol, a nők miatt ne bántódjanak.

Alice is beleegyezett, hisz a török nőnek a férfival szemben nincs akarat, csak Fatime nem tudott sehog sem beleenygodni, hogy Halul és Boldizsár miért nem maradnak velük: de később ő is hallgatott.

Somoru volt az előadás, azt csak is Palásty szívesége enyhít. A férfiak elmentek. Alice az ő komoly-ságra, Fatime pedig az ő eleven érzására s ártatlanságra által a ház begyűjtése ide.

Gondoskodtak Fatime neveléséről is, a helybeli pap feljárt a kastélyba és Fatimát megismertette a ke-

restény hittel. A leánya oly áhítattal hallgatta a papot, sokszor több kérdéseket is intézett hozzá, de a pap szeretettel és rábeszéléssel leköte Fatime figyelmét. Hogy örült Fatime, hogy ő tud már imádkozni is, most már tudja, miért csókolták az anyja a nyakán lévő medalliont. Anyja mindig jelen volt a tanításnál, mert neki is szükség volt a vallás megtanulására; nem elégedett meg azval, hogy kereszténynek született, de a vallást is ismerni akarta.

1500-ban rossz híreket kaptak. Eger elesett; azt is rebesgették, hogy Hessenyi György volt az áruló. A rossz hír mindig több hírt talált. Az öreg Palásty szintén káromkodott, mi Alicének rosszul esett. Egy napon levelet kapott Halul és Boldizsártól, kit megérték, hogy a vár elesett, de körülmélyesen megérték az átadást is, melyből kitűnt, hogy a György arról körölt hírek hamisak, de megérték azt is, hogy nem sokára Paláston lesznek. Lásza kedves bátyám aram, Hessenyi nem volt áruló, mondá Alice.

Annál jobb édes húgom, mert bizony megvallom, hogy még a fára is haragudtam, gondolva, az is csak olyan lesz mint az apja. Tudom, hogy nem messze esik az alma a fától, de bála lstennek, hogy nem így.

Pedig Boldizsár sohasem lett áruló, szót közhöz Fatime, ki már a szó teljes értelmében hajdon leány volt.

No-no, kis cicus, te csak mindig pártfogolod azt a Boldizsárt, de nem csoda, nagyon a szívedbe nőtt.

Szármába nőtt ismétlőd a leány, és elgondolkozott. Még elegendő ilyenre sohasem gondolt, és Palásty ezen állítása után nem akarta is azval foglalkozni, miért is nőtt Boldizsár a szívébe.

Ezen beszélgetés után Fatime megállt; komolyabb és merevedett lett, mit az anyja is észre vett. Mit nem vess észre egy jó anya? de nem kérd leányát, gondolva magában, az lsten elvégi az ő akaratát szerint: sokba kellett már beleenygodni, ebbe is beleenygott, bármit is hozzon a jövő.

Majdnem egy évig voltak távol a férfiak. 1506. év végéről kerültek vissza egészen megfogyatkozva. Kutatásuknak nem volt eredménye. Boldizsár az apjával találkoztott és bizonyos megállapodás jött közöttük lére a ezért meg volt elégedve, nem bánta meg, hogy távol maradt. Alice s Palástyának öröme végtelen volt, csak Fatime volt szomorú és tartózkodó; viselkedés mindenké elött feltűnt. Az anyja mit sem szót, tudta hogy Fatime örül, de Boldizsár szívébe nőtt, azért oly tartózkodó.

(Folytatás a vége követhet.)

A nógrádvármegyei gazdasági egyesület közgyűlése Losoncban.

Az egyesület f. hó 10-én d. e. 11 órakor tartotta Losoncban a városban tanácskozóban évi rendes közgyűlést, melyet látta való nap d. u. 3 órakor tartott vármegyei gyűlés előzött meg. Scitarsky János alispán és egyesületi f. alelnök a közgyűlést megnyitván a jegyzőkönyv hitelesítésére id. Székely Barna és Huszinkó Antal egyesületi tagokat kérte fel. Majd Fáy Árpád egyesületi titkár olvasta fel az évi jelentést.

A gyűlés további lefolyása mint a L. V. írja, a következő:

1. Az 1892-ik évi társasadási és szövetkezési bizottság által tényleges megválasztatván a minden a legnagyobb rendben tartatván, a közgyűlés az egyesület tisztségviselőinek a azok között a pénztárnok, illetve titkárnak a felmentését egyhangúlag megadja.

2. A felyő 1893-ik évi költség előirányzatot 1141 ft kiadással és bevétellel a közgyűlés elfogadja.

3. A felyő 1893-ik évi munkaprogrammot és a költségelőirányzat kiadási rovatait a közgyűlés a körtekönyvben állapítja meg:

a) a Hatanban ezáltal első ízben tartandó tanácskozási költségviselés az egyesület 150 forint hozzájárul; de egyelőre minden további kötelezettség nélkül a ha a kiserület az állatgyógyászati előmozdításra hatékonynak fog mutatkozni, csak akkor fog a kérdésben az egyesület véglegesen dönteni;

b) a szerződésben elleni védő oltsókra 100 forint kár az egyesület áldozni; továbbá:

c) kőhidakra 50 forint;

d) a fajberemlék teremtésére 100 forint;

e) időközben állomás (B.-Gyarmat, Losonc, Rétváros és Székely) berendezésére 200 forint. Ez igen jó gondolat az egyesületnek a gazdaságosságának nagy hasznát veheti majd az időjárásnak, melyhez megközelítő biztonsággal irányítást adja napi teendőit;

f) 2 Műveltség raktár felállítására (B.-Gyarmat és Losoncban) 800 forint ad ki egyelőre, mely Vasvármegye példája szerint, vasúti tisztelettel foglalkoztatásnak. Ez nem káros fontosságú intézkedés lesz nem csak gazdasági, hanem különösen Losoncban a most alakult gyümölcs-teremtési központok tagjaira nézve is, amennyiben minden alakulás nélkül, különösen hozzájárulnak a legelőszervezők a bármelyik könnyen szállítható tárgyakhoz;

g) további előirányzat az egyesület a homok-telep építendő vízceller-lakás költségére 1500 forint;

h) máhaviállon emelésére 150 forint, nemkülönben elfogadja a közgyűlés a költségelőirányzat 1-12. számú 18-22 tételei alatt foglalt kiadási tételeket is.

Az egyesületi közlőny szerkesztésére és nyomdai a kiadási költségeire nézve kimondja a közgyűlés, hogy a Pestmegyei Járasközségi alapszabályok, mely egy bizonyos mértékű támogatást tűz ki céljára, azon feltétellel hajlandó 500 forint beépíteni, ha ezen szálkap az egyesület minden tagjának ingyen fog járni.

A földmívelési m. kir. miniszter a közgyűlésnek ingam szerinti szőlőszőlő ingam szőlőszőlő, a vármegyei járasközségi, hogy ezen verszik ne az a tekintetben ismolema közgyűlésnek, hanem egyes vállalkozó nagyobb birtokoknak osztásának szél, elfogadást.

Szavazásra a szerzői papírok, gyümölcsészeti és szőlőszőlő mintaképek költségeire a megye földmívelési m. kir. miniszter 3700 forint segélyt kért az egyesület.

A tejszervezési biztosítottak tekintetű, ha a sajtosok nem 4, de 5 ft birtokosainak láterekiel. A nyilatkozatok egy év előtti betételre, újabb irásban fognak kikérni és a miniszterhoz felterjesztetni.

A közgyűlés egy vízcellerképző tanfolyam felállításának és a megye egy állandó vándortanár kiküldetésének körülményeit határozza meg.

Szintén verseny ezidén a fülési járában fog tartani.

A vármegyei azon indítványa, hogy a különlérő körteleknek bepereltessenek vagy biztosításnak, elfogadást.

Buzsók Antal tagnak és az állattenyésztési osztály alelnökének egy szavazásra papírokban Székely Barna leendő létesítési tárgyában való nyilatkozata folytán elhatározza a közgyűlés, hogy a törz (egy bika és hat tehén) az idei tanácskozási beszereztesse.

A szerződés szerzőjét pedig az elnökség a vállalkozóval egyetértéssel állapítja meg.

Székely Barna birtokos szerzői papírok felállítására vállalkozik, melynek módjait később fognak megállapítani.

Néhány új rendes és pártoló tag bejelentése után alelnök Losonc város hatóságának mond köszönetet a városban tanácskozóban átengedésért, Török Zoltán Losonc város polgármestere és e. l. pedig az ügybíró f. alelnöknek, ki a nógrádvármegyei gazdasági egyesületnek elnök lette. Ezen egyesület körül szerzett sokaság érdemeit mond köszönetet.

A gyűlés után Schenkert János bédogos mester mutatja be katonai és burgundia vész és lövés gépet, melyet Scitarsky Béla és Huszinkó Antal egyetli tagok fognak próba alá venni.

L. V.

Tanfűgy

(Köszönet Miklós kir. tanfelügyelő évi jelentése tanügyi viszonyokról.)

(3. Folytatás.)

Minél előbb a rendes iskoláztatásnak kellő nyilván-
tárban csatlakozni alrendelni kérem, hogy a közgyűlési elő-
járások az alábbi havi iskola mulasztási árlapokból

(Kér László nyomdájából B.-Gyarmaton, 1 példány ára 2 kr.) kellő mennyiséget szerezzenek be, a azokat hatá-
körök alá tartozó kivétel nélkül mindán, tehát az ügy-
nevezett sádksgokba a oklevéllel nem bíró és az ország-
sok tanult nyugdíjintézetbe fel nem vett elemi iskola-
tanulók között is onnak szél. — oly határozott megba-
gyazással, hogy azokat minden hó 5-ig és pedig jóvá
1893. évi január havától kezdve a körjegyzők után irat-
jegyek mellett a járási főszolgabírók által, az egész já-
rási területéről egyszerre a kir. tanfelügyelőhöz tüzetes
átvizsgálás a notárii szűkösség intézkedés, esetleg a vár-
megyei közigazgatási bizottsághoz jelentés tétel végezt
terjedessék fel.

Mire nézre a vármegyei közigazgatási bizottság kö-
vetkezőképpen határozott:

1. Az előadottak alapján a járási főszolgabírók, a Lo-
sonc város polgármestere felhatalozt; miszerint komoly
körülmények terhe alatt hagyják meg alantas közgyű-
lésre városi előjárások, hogy esetleg az igazságtalan
iskolai mulasztásokkal vádolt tanköteles gyermekek szá-
mát az 1893. évi 38. t. c. 4. §-ban foglalt rendelkezés-
hez képest a közgyűlés előjárók által előleges szabályszer-
letárgyalás után, az elkövetett mulasztásért első ízben
komolyan megintendők, ha pedig ezen figyelmeztetés
eredményre nem vezet, a második-harmad-negyed ízben a
bejelentett igazságtalan mulasztásokért a szülők vagyonai
helyzetére való tekintettel fokozatos pénzbüntetéssel súj-
tandók.

Az így bejelent büntetésre péntek, az előjárások
az iskolázás gondnokának nyújtotta mellett a szolgálatosok
át a nyugtát a havi kimutatásokkal együtt a kir. tan-
felügyelőhöz terjesztendők és ez pedig első sorban már
1893. évi január hó 5-én.

Ezen intézkedésről a vármegye alispánja, a római
kath. egyházi, az ág. evang. esperesek tudomásvétel, a
kir. tanfelügyelő kelte nyilvántartás, a jár. főszolgabírók
a Losonc város polgármestere szoros alkalmazkodás vé-
gett erősített ki rendelkezéseket.

Ily intézkedés körülmények, mely folytonos nyil-
vántartást igényel, biztos remélhető, hogy a nagy számú
iskolai felnap mulasztás rohamosan apadni fog.

Figyelemmel továbbá, a vallás és közoktatásiügyi
m. kir. miniszter az (nagyfelmérés) azon számos kör
és rendelkezés, melyek alapján az israelitis sugikolák, hol
sem a tanítók, nem képesített egyének, sem a törvény-
ben kiszabott tanfolyam nem tartatnak, különösen pe-
dig az 1879. évi XVIII. t. c. rendelkezései végre nem haj-
tatnak, de ellenkezőleg a tanítók a magyar nyelv és ren-
des tanfolyam mellőzésével kiválólag sőt majd nem ki-
zárolag a héber tanfolyamok szeretlen tanításával foglal-
tatnak el, a vármegyei közigazgatási bizottságok által
mint törvényt sértő iskolák irattak ki; a imo a héber
bitoklatok ére miatt a tanítók tilalom dacára újra ipar-
kodtak tört módjait.

Nebogy azonban az általános szép fejlődésnek
indult népcserélésük ezen törvénytelen és a mai kor
szellemével egyáltalán össze nem egyeztetendő és nem
tűrhető, s a romlott szellemet terjesztő sugikolák ál-
tal hátráltatva megnehezíték, a vármegyei közigazgatási
bizottság előterjesztése nem folytat inaktívára érte magát,
az amúgy is ére előtt a miniszteri rendelkezések alapján
jobban kiirított a újra befeszékelési és terjesztési tö-
rekző sugikolák teljes mértékben elfojtása céljából
más vármegyei példájára 1892. évi aug. hó 10-án kelt
1814. számú szigorú határozatával következő képen in-
térkedni.

A kir. tanfelügyelő jelenté, hogy hivatalának több
rendbeli feljelentés tételét az irak, miszerint a vár-
megye területén, számos miniszteri körrel lelt szigorúan
tiltott ir. sugikolák, a héber oktatás erre alatt, nagy
mennyiségben léteznek, melyekben közönségesen az ir.
metazó (sachter) féle, tehát minden közzététel nélkül
lőző s módszeren tanítás szabályaitól egyáltalán mit sem
értő egyéniségek, egyszerű élelménzés a évi csekély díja-
zás mellett tanítókkal rendre alkalmaztatnak s a rugos-
lás fenntartási parancs azára kora reggeltől késő estig,
a rugalmasított szentesített népoktatási törvénynek ro-
rára egész odaadással réguik.

(Folytatás következik).

Vármegyei kórházügy.

A vármegyei „Mária Valéria” kórház bizottsága
március hó 22-én Scitarsky János alispán úr elnöklété
mellett ülést tartott, mely albatommal a vármegyei kór-
ház ügy nagyobb lépéssel haladt előre. Az alispán
ugyanis bemutatta a mérnöki hivatal által a Blok és
Corridor rendszertől eltérő pavillon rendszerben épít-
endő alaptervet. Ezen tervet, szerint területének
szélessége 150, hossza 235 méter, területé 11.453 négy-
szögletér lenne és B.-Gyarmat szécsényi-utcai utolsó
házától 140 méter távolságban, keleti irányban, a bpest-
váci-kassai közút mentén szántóföldektől körveve ma-
gas homokos talajon építelnék ki, mely körülmények
folytán annak minden évenként az általi légkört bi-
biztosra leend. A kórház, mely 70-80 beteg befogadá-
sára tervetlik, a felvételi és irodai pavilonok, továbbá
a konyha, fürdő és egyéb melléképületek kivül, 2 bel-
gyógyászati, 1 sebészeti és 1 fertőző pavilonból állana.
A 10 holdnyi területen elhelyezett kórház díszes parkok-
kal és kúttal lesz ellátva. Az összes építkezés mintegy
120 ezer forint fog igénybe venni.

Ezen tervet az őrmesterrel vette tudomásul a bizot-
ság, de az illuszió csakhamar megcsappant akkor, amikor
az alispán a pénztári számadásokból kimutatta, hogy
szűkevére minden állapot a ezen alapolnak 1895. évi
végéig felmérték kamatait, a kórház felépítésére még
csak 60 ezer forint fedezet van a 60 ezer forint még min-
dig hiányzik. A bizottság tehát elhatározta, hogy a hiány
fedezésére annak idején javaslatot a vármegyei közgyű-
léshez be fogja terjesztetni. Annyi bizonyos, hogy a me-
gyei pártoló, vagy valamely fölértékelés költsége elkerül-
hető nem lesz. A gyűlések azonban folytat eszaktólantni
fognak, s különösen B.-Gyarmaton a gyűjtő peremelyek
nagyobb számban ki lesznek adra, sőt a tervezett sora-
jatek is igénybe fog vétetni. A cél az, hogy ezen nagy-
szabú kórház az 1894-iki milleniumra készen legyen.
A bizottság elhatározta tehát, hogy az építési terv és
költségvetés elkészítésére pályázatot hirdet, melynek szö-
vegét nyomban megalkototta, mely szerint a terv és
költségvetés kidolgozására csak magyar állampolgár pá-
lyázhat; a legjobbnak talált terv készítője 1400, az
ezután következő 800 korona jutalomban fog részesülni;
a tervek 1893. évi november hó 1-ig este 6 óráig ter-
jesztendők be az alispánhoz. Az építés 1894. és 1895.
években történnek, úgy hogy a kórház az 1896-iki évben
a körhasználatnak átadható legyen.

A kórház mintegy 10 magyarhold területet
igényel. Ezen területek tulajdonosairól a megrendelő
területek árara nézre létesített egyezményeket a bizot-
ság elfogadja. E szerint 1 négyrészt 30 kfrálval,
vagyis egy magyar holdat 380 kfrálval fog átvenni a
bizottság, úgy hogy a kórház építésére szükséges terület
3600 kfrálval fog kerülni a vármegyének. Az összes szoba-
juttok az így alapítványok is, melyekre nézre alapos a
remény, hogy azok a kegyes adakozók részéről 4500
forra kiegyesíthetők fognak.

Az alispán köszönetét fejezén ki a megjelenteknek,
az ülést délután 6 órakor bejezte. Az ülésen részt
vettek: Aninger László, Raintner Ottó, Fáy Árpád, dr.
Hermann Károly, Horváth Pándó, dr. Kacsórics Gyula,
Körny Tiradár, Okolicsányi Manó, Roményi Károly és
Rosenbach Sándor urak.

A b.-gyarmati ipartestület f. hó 12-én tar-
totta meg évi rendes közgyűlést a tagok kelte érdeklő-
dése mellett. A közgyűlést Kommerell Gyula alelnök vezette.
Jelen volt a közgyűlésben lek. Rákóczy István szolgabíró
úr is, ki az által ismertetett tanácsbizottságát adta tartó-
latnak iránt való érdeklődésének. Az évi jelentés, mely
már megelőzőleg a tagokkal közölve lett, felolvasás nél-
kül tudomásul lett véve. Eután Molnár János pénztár-
os terjesztette elő számadását, mely szerint 1892-ben
a bevétel volt 1198 ft 83 kr., kiadás 835 ft 15 kr., a
pénztárdrán tehát 368 ft 68 kr. A vágyon teher ki-
mutatás szerint az ipartestületi vagyona 1473 ft 10 kr.
ban lett megállapítva. Ugyancsak a pénztárkos mutatta
be az 1893. évi költségelőirányzatot is. Mindezeket a
közgyűlés változtatás nélkül egyhangúlag elfogadta. Mol-
nár János pénztáros nem csak a felmentést kapta meg,
hanem ügybürgalmáért jegyzőkönyvi köszönetben is ré-
szesült. Enek után két fontos mozzanata volt a közgyű-
lésnek: a háztétel és tanácsmunkakiállítás. A háztétel
eszméjét a közgyűlés egyhangúlag s a kelte felkérésével
vette magáévá. Megszavazta erre alapul a 993 szót ki-
terő tagdíjhatárolékot, továbbá a testület évi bevételeiből
ezen alaphoz fog csatoltatni évenként 150 forint. Ily alap-
pár már a közgyűlésben belemehet az ipartestület a há-
ztételbe. Különben ezen ügyvezetésre és lebonyolításra
az ipartestület előjárósága teljes hatalommal lett felru-
háza. Nem kevésbé fontos a tanácsmunka kiállítás ren-
dezése is: ilyen kiállítás az iparviskálmi rendtartás ér-
telmében minden évben a vizsga alkalmával kellene ren-
denni, azonban ezen kiállításokot bemutatott munkadar-
abok száma soha sem felelt meg a tanácsok számának.
Most a közgyűlés 5 ft bírság terhe alatt lette minden mun-
kadóra kötelezőre a kiállításban való részvételt. Ez évi
kiállítás nagyobb szabásúnak ígérkezik, amennyiben abba
a segédek is be lesznek vonva. A kiállítás csekély díjért
lesz megtekinthető. A befolyt összegből a szorgalmas ta-
nácsok, továbbá a kiváló munkát készítő tanácsok és
segédek lonnének megjutalmazva s egy bizonyos rész a
a háztalaphoz is csatoltatnak. Végül be lettek választva
az előjáróságba a következő tagok: Selmezy Sándor,
Pábr János, Guttman István, Gál Lajos, Karik János,
Laurincz József, Léray Pál, Gajdár József, Molnár Jó-
zsef, Makay Sándor, Meisner József, Manósy Alajos,
Petrovics Matyas, Ozsádszky János, Rády István, Vácy
Ferencz, Juhász József; számvizsgálók lettek: Frey Mik-
lós, Paudler József, Schlesinger Károly, A második elő-
járósról a mult számban megemlékezé, itt csak azt
hozem fel, hogy az estély költségeinek csökkentése cél-
jából Molnár József előjárósági tag a viznapod teljesen
díjtalannal állította fel. Ezen szép tettért a nevezettnek
nyilvánosan is köszönetet mondunk. Bárh igyekvő jó nevű
rendőrgyós, — tekintettel a jólétegy célra, — szintén
máltányosan járt el, amennyiben a helyiségeket csekély
díjért engedte át az estélyre.

Debreceni Márton,
írt. Jekyá.

Az április 3-ki művészeti hangverseny én tánc-
estély meghirdője a következő: Meghírd a Balassa-Gyar-
maton, f. 1893. évi április hó 3-án a vármegye széké-
zának összes termelien, gróf Degenfeld Schomburg Lajos
főispán és neje Örméltváni vődnékege alatt, a vármegyei
„Mária Valéria” kórház alapja javára rendezendő
hangversenyyel egybekötött táncestélyre.

A hangversenyben Abrányiné Wein Margit önégy-
száza, a m. kir. operaház tagja, Sipos Antal és Máté
István urak, a jótékonyozást iránti tekintetből voltak szí-
vesek közreműködésüket felajánlani.

Kártyajegyek ki nem adatnak. Helyépléj: Oláhely
2 ft, állóhely 1 ft. Felülhatélek a jótékonyozást érle-
ken köszönettel fogadhatnak a hirlapilag fognak nyug-
tázatni. Jegyek a bizottsági pénztárnoknál előre is vált-
hatók. — A hangverseny kezdete esti 8 órakor.

A rendező bizottság: Scitarsky János, alispán, el-

nek. Balás Barna jegyző. Baintner Ottó pénztárnok. Almásy István, Baintner Ferencz, Balogh Dező, Barna Béla, Békó Béla, gr. Berchold Arthur, Bérczy Géza, Bölsz Imre, Buday Pál, Cora, br. Butler László, Budiner Wladimir, br. Collasz Károly, Csallaghy Gyula, dr. Csengey Gyula, Csiky Sándor, gr. Csehán István, Dapay Zoltán, Deasewy Dező, Deasewy Elek, Drágó Sándor, Egassy Aladár, Fáy Albert, gr. Forgách Antal, Fölkel Károly, Gálóczy László, dr. Gerő Mór, gróf Gyurky Viktor, Hazai Gyula, Háfner Pál, Herkovicz Gyula, Kis István, Luka László, Madách Emléke, Madách László, Möller Antal, Nagy Mihály, Petróczy Zoltán, Pichy István, Pongrácz Ábris, Pongrácz György, Pribil Károly, Prónay Albert, Prónay László, Saffer Pál, Stéier Alfréd, ifj. Szakall Ferencz, legifj. Szakall Ferencz, Steintzklósy Béla, Szegedy Kálmán, Szilárd István, Szkaliczky Lajos, Tóth Kálmán.

Műsor: 1. Nyitójáték. Mendehehn és László, zongorán előadja: Siposs Antal úr. 2. Nagy Ária a „Szerrilli borbély”-ból Rossini-től, énekel Ábrányiné Wein Margit úrnő. 3. a) „Berceuse” Weber-től, b) „Mazurka” Wieniawsky-tól, hegedűn előadja: Mátyás István úr. 4. a) „Pusztai hangok” b) „Augusta keringő” Siposs Antaltól, zongorán előadja a szerző. 5. Chanson „Lalla Rouk”-ból Dávid Feliciánól, énekel Ábrányiné Wein Margit úrnő.

A N.-V. Múzeum gyarapodása.

Közelemben a lélek, bár a lelkes bonifé, a szellemes honföldjei felemelkedik röpke szárnyakon oda, hol a szellem nyer tápot, magasztos gyönyörökben kielégül. Hol alá marad az anyagi mérlegelés, a kapari vágy minél többet bírná a földi jóból a egy nemesebb gondolatnak ad helyet: legalább parányokban megközelíteni a nagy szellemeket a köző előmozdításában.

A gyakorlati élet sok hasznosra csak közvetve tanít, előbb ösztönöztetve a tudás Alpháját, a közvetlen elismerés alapját képező formált anyagok. S ha mi ily réven jutunk a közelemből felismerésre, miért legyünk szűkebbek nem megfogadni, gyorsítani azt, mi a jövő nemesedék még kifejtésére szolgálnak.

Az ismeretek gyűjtésének tág mezejét nyújtják a múzeumok, ezeket gyarapítani tehát szent kötelességünk a hogy mennyire tesszük ezt, ima egy újabb névsor.

Vitalis Béla úr III. Zsigmond lengyel király szűtő 8 garasával,

Jesseny Kálmán úr, esztergomi főegyházmegyei névrend pap, Ferencz király által kiadott csehszabályok magyar és német egykorú fordításával, 73 db különféle ásványtal és 13 db kőrellel.

Malatinszky László „Fidale Annie Felix Laurence Lazerik” pecsétjével

Sebastiany Adolf úr nagykörtői földbirtokos, kinnek nagygyűlési festményéről legközelebb emlékeztünk meg, ismét I. Lipót eszté hármassával, III. Zsigmond lengyel kir. eszté hármassával, egy lörök aranyozott részpénzzel, 1707, 1761, 1880, 1849, 1816 s két kopotatás éremmel, 6r. Fény Horváth Gáborné uróhly I. Ferencz császár 1825. évi eszté két forintossal, Ferdinand király 1839. évi hármassával, Ferencz József 1859. évi eszté ötötával.

Malatinszky Zoltán 1840. évi magyar 30 krajczáros bankjeggyel,

Zimányi Géza úr, pénzügyi szemléző, igen szép kályha cseréppel (drágelyvári lelet)

Balás Miklós úr: 1884. évi beltrótszági 5 centtel,

Balász József úr, volt községi hadsergebi főhadnagy magasabb egyének mintegy 100 autographjával,

Horváth Emil úr, adó ellenőr, III. Zsigmond lengyel király, I. Lipót, II. Rudolf, III. Ferdinand, M. Terésia József császár, VII. Pius pápa Szászország, Lombard Valence, Románia, Német birodalom, Poroszország, Bajorhon, Heesen, Lengyelhon, Ausztria és Oroszország pénzeivel s Császár Zsigmond ellen 1892-ben tett kiáltá anynyal,

Kálnay Sándor úr csesztve földbirtokos s 6- és székvarosi nyug. tanító, kirol már előbb is megemlékezni volt szerencsénk, 7 ávcses csesztve különféle földdel, csesztve közsései, drágelyi gránitál, csesztve s Balaton melletti kőrellekkel, magyarádi kőrellek, Csiky Pál gróf a lórai vár örökös urának 1878-ban kelt adománylevele másolatával, Lóra városának 1763. évi ídélletével, 3 db imperator éremmel, IV. Béla, M. Terésia, József, I. Lipót, bádeni, szászboni, poroszországi vezstpháliai, oroszboni, ausztriai pénzekkel s M. Ludvica koronázási érmével,

Mácsik József úr Vadkertől I. Ferdinand magyar kir. 1834. évi eszté magy. pénzével, M. Terésia, József császár I. Lipót, a szabadságharc, Német birodalom, Bajorhon, és Ausztria pénzeivel,

Hábor Sándor úr áll. isk. tanító I. Ferdinand, I. Lipót, I. József, II. Rudolf s Szászbon pénzzel gazdagítá múzeumunkat,

Gál Mihály agárdi ág. ev. lelkész úr pedig a múzeum czéljaira 1 forint küldött, miert is fogadják mindannyian a Múzeum-Társulat köszönetét.

Wagner István,
b. igazgató.

Honti Krónika.

Az én legkedvesebb könyvem.

A „Hét” című hetilap szerkesztője azon kérdést intéz közéletünk kitűződéiben, hogy ha a világirodalom összes könyvei körül 7-nél többet nem szabados nekik megtartani, melyik lenne a 7 kiválasztott? melyik lenne a 7 legkedvesebb?

E kérdést akartuk mi is az alább következtetőkben feltenni, de azután jobban meggondolván a dolgot, nem

hívtunk más, mint arra határozott választ: melyik az az egy könyv, a mely nekik mindenkifele a legkedvesebb, a legdrágább? melyik az az egy könyv, a melyet társaság eszté az érlekpapírokkal együtt megmentenek? melyik az az egy könyv, a melyet egy második viszté alkalmával a legmagasabb toronyba melektrve magokkal elvinnének? De hát miért hívtunk csak egyetlen egy könyvet több? Hogy olvasásunk kíváncsiságát hamarjában kielégítsük — megugorom. No csak azért, mert nem akartunk többet az első kérdéssel — zavarba hozni, mert nemcsak hogy 7 könyvvel nem rendelkeznek néhányan a megintertállal körüli, de még 7 könyvnek a címe is — nehezen jutott volna az eszükbe. Amde hadd beszéljenek ők helyettem; én még csak köszönetet mondok nekik szíveskedésért, hogy feloldoztatásra vállaltak.

Pongrácz Lajos: Huleland Kristóf Vilmos dr. „Makrobiótika vagy hogyan hosszabbíthatjuk meg életünköt?”

Holgár Endre: Szentkirályi S. „Vásári rendtartás.”

Prónay Mihály: Vörösmarty M. „Zalán futása.”

Kádár Kálmán: Szatmár P. Károly „Honboldogatók.”

Képes Andor: Csiky György „Jó Falóp.”

Halmay László: Csiky György „Az ellenállhatatlan.”

Tóth Lajos: Barrière „Tíz a zárdában.”

Schiller Antal: Glück és Stadler „Az igazságtértség könyve.”

Herkó István: Parragh G. „A borkészítésről és borkeléséről.”

Maresán Károly Kneipp S. „Víz kúrám.”

Szabó Géza kir. tanf.: Pestalozzi H. „Válogatott munkái.”

Harényi Jenő: Tersánsky L. „A jó gazdaszonykodás alapjai.”

Králik Adolf: Fongó bácsi. „Hüvelyk Matyi.”

Lam György ifj.: Hugo Viktor. „A nerselő ember.”

Mangold Mór: Hoffman F. „A háyeremény.”

Nedeczky Zsigmond: Ohnel G. „A banya.”

Luka Pál: Kölcsey Ferenc „Országgyűlési Naplaja.”

Vanka Béla: Jósika Miklós br. „A föld vadász.”

Polgárság város képviselőtestülete: Gonda Béla. „Építési Tanácsadó.”

Tótorita Kálmán: Eöry A.: „A madárvilág vagyis mulatra oktató olvasmányok a madarakról fiatalok számára.”

Lipcey Soma: dr. Hombar. „Kérem felmenteni. Humorist. völszedés.”

Lypták Nándor: Montepin Xarér. „Rejtett milliók.”

Hederváry Lajos: Szentosi R. „Buda-pesti rejtelmek.”

Zanoletti Károly bíró: Tolnay Lajos. „A polgarmenter ur.”

Dr. Bakó János: Vas Gereben. „A régi jó idők.”

Lamy Géza: Bornemiza Iró. „160 bordal összegejtve.”

Vitalis Mór: Bernáth G. „Adomái, élcei és gazdái.”

Lipcey Ervin: Meyer Konrad. „A szent.”

Nedeczky Árpád: Donk Farkas. „Fognagom története.”

Lam György id.: Hoffman Fer. „Az élet biztosítás.”

Haros István: Parlaty Mihály „Bordaszi vagyis pinczegárdaszi Káté.”

Nagy Sándor: Nyáry Ferenc „Gárdaszi trágysaim alapjai.”

Ságby Benő id.: Hnigge Adolf br. „Érintkezés az emberekkel.”

Czibulya László: Nyáry F. „A fialskolakerelés és gyümölcsfaterenyésztés kézi könyve.”

Glöck Adolf: Ragó Károly „Bankár és br.”

Hann Kálmán: Lessing G. K. „Bölcs Nántha.”

Nyáry Béla: Schiller „Az orleand szűt.”

Horváth Béla: Teleki László gr. „A Kegyzenc.”

Matuska Adolf id.: Turgenyev J. „Egy vadász iratai.”

Vajda Pál: Mocsáry Lajos „A régi magyar nemes.”

Pacsolay Gyula: Knorr A. „Önagrvéd.”

Laskár Pál: Luther Márton. „Hitelek.”

A tanító és az iskolások: Jósika Miklós „A megőny ember dolga csupa komédia.”

A bakfischek: Jósika Miklós „Az első lépés vesztései.”

Jubilans bakfischek: A) Jósika M. „Várt leány várat nyir.”

B) Cudfódi Sándor „Másodvirágzás.”

C) Sero „Isten hozád szerelem!”

Majtthényi László báró: Csiky György „Vasember.”

Leustyanaszky Sándor: Vas Gereben „Egy alispán.”

Ivanka Zsigmond: Bereik Árpád „Közögrek.”

Sántha Béla: Dumas Sándor „Gróf Montecristó.”

Matuska Adolf ifj.: Parlaghy „Kárya játékok könyve.”

Forster Frigyes: Thanhofer „Adatok a központi idegrendszer szerkezetéhez.”

Hederváry Antal: Verne Gyula „Utazás a föld körül 80 nap alatt.”

Káköcsy Aladár: „Nis Dajca! Ósi szittya naplár.”

Salkovszky Ferencz: Gyolai Farkas „A kopaszág dicsekvése.”

Törsztyánszky Andor: Szegfű „Virágnyelv.”

Bedroas Péter: Jókai Mór „A szerződ.”

Huszár Béla: Byron „Don Juan.”

Ivanka István: „Költők lugasa.”

Wilhelm Károly: Kraszenszky „Morituri.”

Pongrácz Elemér: Jókai Mór „Hemorrhoidikus papírselelek.”

Helmbacher Nándor: Schubin Ömp „Maguk körül.”

Kosznér Ervin br: Vértessy Arnold „Fölkelő nap ország.”

Herczeg Vincze: Jókai Mór „Egy játékos, a ki nyer.”

Lengyel Jakab: Zola Emil „Az emberitör.”

Cborinszky Igócs: Kvasny b. „A hol az ember kezdődik.”

Dörner István: Szabó Endre „Girgáré.”

Bujkovszky Gusztáv: „Bajta párok táncszalunk! A legújabb és legegységesebb táncok gyűjteménye.”

Dr. Kovács S. Endre: Molivra „A repülő orvos.”

König Soma: Gerhardt Gy. „A kicsért feleség.”

Ódry Miklós: Hákos Jend „A krakkói barátok.”

Mábistein Gábor: Beniczky B. Lenke „A hol a csipő szorít.”

Ivanka Oszkár: Tolnay Lajos „A faló urai.”

Borbély Pál: Vika Lajos: „Pali bácsi.”

Novotny István: Goldoni K. „A jószívű zsémbes.”

Horváth Valér: Brankovics G. „A kőbonvő.”

Hírek és különféle.

Személyi hírek. Forinnyak Gyula cs. és kir. altábornagy ur, mint József főherceg 2. cs. és kir. fensége kir. honvéd főparancsnok adlatus, szemlekorájában márc. 22-én B-Gyarmatra érkezett s az itteni njonccsapatok kiképzését megvizsgálván s egyeb szakbarágó ügyeket számonvérvén, másnap a délutáni vonatall elágazottan tovább utazott. — Seitovszky János alispán ur csöbörtőlán délután Budapestre utazott, hogy résztvegyen azon küldöttségben, mely főispánunk gróf Degeföld Lajos úr vezetésé alatt március 24-én gróf Csáky Albin közoktatásügyi miniszter urnál a balassagyarmati fogymnasium érdekében előjrt. A küldöttség tagjait képezték nevezetleken kívül vármegyeyek országgyűlési képviselői. Nagy érdeklődéssel várjuk az eredményt, melyet a vármegye ezen ép oly jogos, mint méltányos kérelme tárgyában a küldöttség remélhetőleg elért.

Hymen. Hajcsár Kálmán a Tereken székeltó rétási kir. járásbírószá jegyzője jegyet váltott Nőtiacsan Majer Gabriella uróhlygyel, Majer Irán nőtiacsan földbirtokos kedres leánnyal.

Kérelem megyei földbirtokosainkhoz. Balassagyarmat ujnoveszeti városigeti bizottsága lapunk utján bizalommal fordul főleg azon földbirtokos urakhoz, kik székvarosunk közelében laknak s udvarkertjeik és parkjaikat a beálló tavasszal rendezik, mely alkalommal sok díszesre szokott mint földleget kielégletelni. Ezeknek azonban más, még kellőleg meg nem bővített kertek és parkokban, milyen ami városigetünk is, jó hasznát lehetne venni; feltér tehát a bizottság az illető birtokos urakat: szíveskedjenek az ily elátképen cserjéket a liget számára adományozni; a beklődéssel felmerült költségeket a városi pénztár megtéríti, a bizottság pedig a legcsekélyebb adományt is hála köszönettel fogadja. Hisztük, hogy e kérelem nem fog eredménytelenül elhangzani, hiszenon lévén, hogy egy szép sétaliget alkotása a székvarosban az egész megyre, de főleg a közelvidéknek is több tekintetben előnyére válik.

Martius 15-dike. Lapunk mult számban tármaks mik csupán röviden említettük, hogy nemzetünk ujászólétele napjának érfordulóját a balassagyarmati polgári iskola igazgatósága is, a korábbi évekhez hasonlóképen, ünneppé tette. Kedves kötelezettségét véllük tehát letűni, midőn most kiegészítéssel elmondjuk, hogy az ünnepegi Temező Nándor igazgató-tanár ur nyitotta meg népszerűen és igen tanulmányosan ismertetvén 1818. március 15-ének lényegét és horderejét. Majd Kassner Gyula VI-dik osztálybeli növendék olvasta fel e korszakalkotó napról irt jóles dolgomat, melynek még egrőnmely biányossága is a lelkesülő fiatalok szeretetteljes tulajdonuk tőltek fel a nagy számban jelen volt máltok, tanagybarátok és előjárók előtt. Hutyá Károly VI. osztályu tanuló felől „Nemzeti dal”-át szavalta elő lelkos bérrel, értelmesen. Majd Druga József tanár ur lépett az emelvényre, s az ifjúsághoz hosszabb dicsekedéssel tartott március 15-ről az ő ismert kiltán modorban. Megnyitól és befejeztől pedig az iskolai évekhar adta elő, Druga József ur harmadikon kiáratá mellett, a magyar nemzeti Hymnust és a Szózatot. — Március 15-ét Szék is méltóan megünneplelte. Az értelemiség és polgariség társas vacsorára jött össze s az estélyt a „Dalogesztől” nyitotta meg a Hymnus eléneklésével. Mint napeni szokos, Kosznér Zsigmond mosvólt lélekemelő beszéddel, mely után éltették Koszuthot, a saját az ünneppel rendezésének főbbjeit, Simonyi Gy. ur pedig Ábrányi Emil alkalmi remek költeményét szavalta el, mely alkalmából a nemzeti táviratilag ábrázolták.

